

ضمین که - نیز از اوقات آئر ادب ایران بیدار شد و با
نقد و صدورش جایگشت که بهترین آنرا: مجمل التواریخ و العقص -

تاریخ سیستان - ترجمه رساله النفس اوسط از مشائخ ما افضل آ
از عرانه و مملاتی که بدرت و رغابت استادها نشر شده

روزنامه نوها بخشش به رساله ۱۹۲۸ که در روزنامه نشر یافت
و پس از توقف چاپ آنرا هاتمه به برگشت و این یکی هم در آغاز

سال ۱۹۳۰ که در توقف شد در سالها بعد از آن بقیه که پس از

شماره رساله ۱۹۴۴ که در بار دیگر در سالهای پس از آن در

شهر نشر می شد و در این دور نشر بود که همان زمانه آن یکی از

آثار منظم استاد در نوها چاپ می شد و این روزنامه بجز سکا و اقوام بود

با شماره ۱۴ نه در شکله (۱۹۲۵) که ساندل موارد و مضافت

صدور الفلا - ادبی و از هم اقوام حضار مستقیم و مورد آفتاب

محققان اثر رمانی و شروع همان جبهه در دبیر شرف و تراصل ۲۸

این جبهه که همیشه صادر کوفت است - هم ادبی و تاریخی و اقوامی

تذکره شوالی حاکم ایران - عبد الحمید قلیانی

۶-

موصوفه استاد ملک الشوابع چهار که کتب، مادی و کتوبران نام دارد در آن
شماره دوران جبهه ایران است که در همین سال از دانشمندان و نویسندگان
تذکره اول حاکم شوالی بود.

معدوم است کار ملک الشوابع چهار در ادبیات فارسی و عربی استاد مسلم بود. در استان
و خصوصاً نفس در آن زمان - خزان و سوزان پهلوی و زین کدم لفظ
کمال در دست و کس از آثار گرانهای استاد چهار ترجمه آن ادبیات استان
ایران نفیسی اموزی است از جمله در باره مادیگان شریک - حصه
۱۳ مجامعی اورهین شه در پیرام و در جاوند - یادگار زوران درجه
منتظم اندر آذربایجان که بزم نقاد - سروده شکر است
- کمال لفظ - استاد بهاد در زمینه تاریخ و ادبیات بسیار است که آنچه بطبع

رسیده : احوال فردوسی - رساله در احوال مانی - احوال محمد ~~ص~~
صبر طبری - داستان ننگ سیاه یا کتران سفید - تاریخ مخفی
افزاید - سیاه - دوره کتاب سبک شناسی یا تاریخ نظر نثر مانی
که در خطبه بوسه هزاره - ننگ فتره شکر است

۱۹۰۹
۱۹۱۸
۷

حقوق انتقاد در معرض ماری و طووس تحمل اوران نزل
بزرگسالان خانگی آران ۱۳۲۷

3 B $\frac{17-15}{57}$

کتاب ماری نو گردادند عمل لغو صکت آران ۱۳۳۰

3 B $\frac{17-4}{171}$

تذکره سوانح و صفات

دعا آلوده نمیدانند بیکم خود را آید و سایر شایسته علم و ادب ایران در آن
رنگار و تحول بود با ارباب - ایران خدمت شایسته انجام داد و نیز در
یک به صلبه دانگده بدر استماع طالعایی علم و ادب است.

مردم که تقاضای در عالم سعادت نیز مردی در بود و در رنگارنگی آن
نویسار و در سایر مباحث با نداشتن معالجات در آوردن بسیار راه
روشنایی که بر این صایب زبانه صلبه سازد و در دور هم خود از این
سببها که گرفتار و بینه آ در تداوم و محرومیت و گنجینه بسیار است
دلالت آفرین هم که نیز شایسته ادبی و حرمان و حق طبعی را میدون کرد
سازد و آن همه تقاضای در زنده و با طم صلبه گمانی بکند انوائ

آستان قدس رضوی است. در سال ۱۳۰۴ هجری قمری در آن
تولد شد، ادب است فارسی را نخست نزد پدرش آصف و در کتب
سلوات - رافیه و تعلق و ملام و ادب است عربی از محضر سایر مدرسین
آستان که در عهد سلفه استعاره کرد و ۱۸ ساله بود که سی از فرزند است
لقب ملک انوائی را انوائی مظفر الدین است. در آنست کرد.

تذکره سوره صاف قلمی

در هفت سوره با سوره خواتین ملکی دارا در آنجا همکار
 میگردد قلا - در لغت و طرز در زبان عربی، "تربیه" است -
 تمام کتب دینی دوره پیش سوره از دراز کلمات کماله
 پیش آتی - در دوره سوم و چهارم و پنجم و ششم و هفتم دوره ۱۵
 هزار ساله قبل از این است. سالها بعد در آنجا استاد
 دانشگاه ادبیات دوره دکترای ادبیات است استاد در آنجا
 که از ۲۴ نفر مؤسسان و اعضای مؤسسه دانشگاه ایران بود
 پس از عمر خدمت درجه ۱ با افتخار در راه زمین داران و محققان
 ایران را برای یک باره طوفانی در او در دهه ۱۳۰۰ شمسی
 درین ۳۳ سالگی در دهان در گذشت -

در این استاد بسیار که نزد مردم و مشرفان دارا همواره
 سهل قرار بستاند، منزل، قطعه آفتاب براسی و دو سینه است و لغت
 این گویند بزرگ در همه زمینه آموخته افعال سواد و استادان است
 که قبل مکتب الملوک الملوک الکلام، را خاطر ماورد و در آنجا از آنجا در این کتاب
 نقل شود از در این استخوان برسد استادها و فکر این سخن است